

sygn. akt IV K 250/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Jakub Wiliński

Protokolant Joanna Marczyńska

przy udziale prokuratora Iwony Tyll

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2016 r.

sprawy **S. S. (1)** urodzonego (...) w B., syna M. i W. z domu B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 stycznia 2016 r. w S. na ul. (...) znajdując się pod wpływem działania środka odurzającego o nazwie A9 tetrahydrokannabinolu (...) w stężeniu 3,3 ng/ml we krwi prowadził w ruchu lądowym samochód marki H. (...) o nr rej. (...),

to jest o czyn z art. 178a § 1 kk,

I. uznaje S. S. (1) za sprawcę zarzuconego mu czynu i na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne o ten czyn warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat,

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec S. S. (1) świadczenie pieniężne w wysokości 800 (ośmiuset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, oraz orzeka wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat, zaliczając na jego poczet okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 10 stycznia 2016 r.,

III. na podstawie art. 627 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach karnych zasądza od S. S. (1) w całości na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym i opłatę karną w kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

sygn. akt IV K 250/16

UZASADNIENIE

W dniu 10 stycznia 2016 r. około godziny 18.35 funkcjonariusze Policji A. L. i Ł. S. pełniąc służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie S., zatrzymali do kontroli drogowej samochód H. (...) nr rej. (...), jadący ulicą (...). Samochód prowadził oskarżony S. S. (1). W samochodzie znajdowało się trzech pasażerów. W toku kontroli policjanci dostrzegli, że oskarżony zachowuje się nerwowo, trzęsą mu się ręce, a nadto ma rozszerzone źrenice. Na pytanie policjantów oświadczył, że w tym dniu palił marihuanę. Policjanci udali się z oskarżonym do Komendy Miejskiej Policji, gdzie badanie testerem narkotykowym potwierdził obecność w organizmie oskarżonego substancji (...). Od oskarżonego pobrano krew. W wyniku przeprowadzonego badania ustalono, że oskarżony znajdował się pod wpływem działania środka odurzającego o nazwie #9 tetrahydrokannabinolu (...) w stężeniu 3,3 ng/ml we krwi.

Dowody:

- zeznania świadka A. L., k. 4-5 Zbór C,
- wyjaśnienia oskarżonego, k. 19-20,
- protokół użycia analizatora, k. 6,
- protokół badania krwi, k. 10-12,
- protokół pobrania krwi, k. 14.

Oskarżony S. S. (2) ma 19 lat. Jest kawalerem. Dzieci na utrzymaniu nie posiada. Jest uczniem szkoły zawodowej. Uzyskuje też dochód w kwocie 200 zł miesięcznie z tytułu odbywanych praktyk zawodowych. Zamieszkuje z matką, na której utrzymaniu pozostaje. Oskarżony nie był dotychczas karany sądownie. W szkole, jak i w klubie sportowym, w którym trenuje grę w piłkę nożną, posiadał dobrą opinię.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 19-20,
- dane o osobie, k. 22,
- dane o karalności, k. 27,
- opinie o oskarżonym, k. 31, 34,
- zaświadczenia, k. 32, 33.

Oskarżony formalnie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i wyraził żal i skruchę. Faktycznie wskazał jednak, że nie był świadom, iż w trakcie jazdy samochodem znajdował się pod wpływem narkotyków i dlatego zdecydował się prowadzić pojazd.

Sąd nie dał wiary oskarżonemu w tej mierze, gdzie przeczył on swej świadomości pozostawiania pod wpływem narkotyków. Już spostrzeżenia interweniujących policjantów wskazywały na zewnętrzne objawy działania narkotyków w ciele oskarżonego. Fakt działania na niego takich środków bezsprzecznie wynikał też z opinii medycznej. W tej mierze wyjaśnienia oskarżonego uznać więc należało wyłącznie za przyjętą linię obrony, oderwaną od okoliczności faktycznych.

Przebieg zdarzenia ustalono w oparciu o korespondujące ze sobą i nie budzące żadnych wątpliwości zeznania interweniującego funkcjonariusza Policji A. L. oraz przywołane wyżej dowody z dokumentów. Cały wskazany tu materiał dowodowy oceniony został jako wiarygodny. Oskarżony co do zasady nie kwestionował też ustaleń wynikających z przywołanych dowodów.

Tak przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło sprawstwo oskarżonego odnośnie zarzuconego mu czynu. Oskarżony w dniu zdarzenia prowadził bowiem po drodze publicznej pojazd mechaniczny znajdując się przy tym pod wpływem działania środka odurzającego o nazwie #9 tetrahydrokannabinolu THC w stężeniu 3,3 ng/ml we krwi. Jego zachowanie realizowało więc znamiona czynu z art. 178a § 1 kk.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego oceniono na nieznaczny. Oskarżony jechał samochodem w godzinach późno popołudniowych, gdy ruch na drodze nie jest już duży. Faktycznie jechał też drogą dostrzegalnie oddaloną od centrum miasta, o niewielkim natężeniu ruchu. Także wina oskarżonego nie budziła wątpliwości, jednak z uwagi na okoliczności czynu nie jawiła się jako znacząca.

Wszechstronna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadziła do wniosku, iż zaszyły przesłanki umożliwiające warunkowe umorzenie postępowania karnego przeciwko oskarżonemu. Zgodnie z art. 66 § 1 kk sąd

może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Wobec oskarżonego wszystkie te warunki zaktualizowały się w sprawie. Oskarżony nie był dotychczas karny, przyznał się do czynu i do winy, a także wyraził skruchę. Jest przy tym jeszcze osobą wyjątkowo młodą, nie do końca ukształtowaną społecznie, a nadto aktualnie uczy się celem uzyskania zawodu. Tak w szkole jak i w miejscu angażowania swych pozytywnych zainteresowań sportowych, posiada nadto dobrą opinię. W takiej sytuacji sądzić należy, że już sam fakt wszczęcia postępowania karnego wobec oskarżonego w znaczący sposób wywoła w nim pożądany społecznie wstrząs, który jako element wychowawczego oddziaływania wzbudzi w oskarżonym na przyszłość potrzebę kontrolowania swego postępowania i podporządkowywania go obowiązującym prawnie normom. Z tych też względów postępowanie karne wobec niego warunkowo umorzono na okres próby. Okres ten oznaczono jednak na dwa lata, by skutecznie skontrolować, czy oskarżony faktycznie wyciągnie potrzebne wnioski z zastosowanej wobec niego probacji.

Z uwagi na fakt warunkowego umorzenia postępowania celowym też było orzec wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na cel społeczny po to, aby tą niewygórowaną i dostosowaną do potencjalnych możliwości zarobkowych oskarżonego (który posiada już własne dochody) dolegliwością uzmysłwić mu, że łamanie obowiązujących przepisów prawa nie jest tolerowane, a nadto jest po prostu nieopłacalne. Fakt, iż oskarżony prowadził samochód pod wpływem narkotyków, przewożąc przy tym aż trzech pasażerów, nakazywał orzec wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu drogowym na okres co najmniej dwóch lat. Dolegliwość ta zabezpieczy odpowiednio innych uczestników ruchu drogowego od kierowcy, który okazał się dostrzegalnie nieodpowiedzialny na drodze, dając jednocześnie oskarżonemu asumpt do tego, by w przyszłości w sposób odpowiedni kontrolować swe postępowanie w ruchu drogowym.

Na poczet orzeczonego zakazu zaliczono okres zatrzymania oskarżonemu prawa jazdy.

Oskarżonego obciążono też kosztami sądowymi, wynikłymi z prowadzenia przeciw niemu postępowania karnego zakończonego warunkowym umorzeniem postępowania, w tym wynikającą z przepisów opłatą karną.